

1. სადოქტორო პროგრამის სახელწოდება: კულტურის და მედიის სოციოლოგია
Sociology of Culture and Media
2. მისანიჭებელი აკადემიური ხარისხი: სოციოლოგიის დოქტორი
PhD in Sociology
3. სწავლების ენა: ქართული
4. პროგრამის ხელმძღვანელები: ამირან ბერძენიშვილი, პროფესორი, სოციალურ და პოლიტიკურ მეცნიერებათა ფაკულტეტი;
ლია წულაძე, ასოცირებული პროფესორი; სოციალურ და პოლიტიკურ მეცნიერებათა ფაკულტეტი.
5. პროგრამის საკვალიფიკაციო დახასიათება:

ა) პროგრამის მიზანი: სადოქტორო პროგრამის მიზანია დამოუკიდებელი და სრულფასოვანი მკვლევრის მომზადება კულტურის და მედიის სოციოლოგიის სფეროში.

თანამედროვე საზოგადოებაში მიმდინარე სოციოკულტურული ცვლილებები მნიშვნელოვან გავლენას ახდენს ადამიანური ცხოვრების ყველა ასპექტზე; მასმედიის საშუალებები, განსაკუთრებით ახალი მედია, ამ ცვლილებების განხორციელების უმთავრესი ბერკეტია. როგორც მეცნიერები აღნიშნავენ, თუ ადრე სოციალური პარადიგმების ცვლილებას საუკუნეები სჭირდებოდა, დღეს მათ ცვლილებას შესაძლოა მხოლოდ ათწლეულები დასჭირდეს და ეს ფუნდამენტური ცვლილებები სოციალურ მეცნიერებაში არსებული ცოდნის მუდმივ განახლებას მოითხოვს. ამდენად, მსოფლიოს წინაშე არასოდეს მდგარა სოციოკულტურული და ინფორმაციულ-კომუნიკაციური ტრანსფორმაციების შესწავლის ისეთი საჭიროება, როგორც დღესაა.

წარმოდგენილი სადოქტორო პროგრამა მიზნად ისახავს, წვლილი შეიტანოს სწორედ ამგვარი ტრანსფორმაციების შესწავლაში, საქართველოში და ზოგადად, კავკასიის რეგიონში ემპირიული კვლევების ჩატარების საფუძველზე. პროგრამის შესაძლო საკვლევო თემატიკა მოიცავს შემდეგ საკითხებს, თუმცა არ შემოიფარგლება მოცემული ჩამონათვალით:

- კულტურული, სუბკულტურული და მულტიკულტურული იდენტობები თანამედროვე რეალობაში;
- კულტურის შექმნის, შეთვისების და გადაცემის მექანიზმები ცვალებად პირობებში;

- კულტურა, როგორც დისკურსი - კულტურის წვდომა ვერბალური და არავერბალური კომუნიკაციის საშუალებით; მედია და კულტურის პრეზენტაცია ვიზუალური ხატების/იმიჯების გზით;
- კულტურა, როგორც პერფორმანსი - კულტურის პრეზენტაცია გოფმანისეულ წინა და უკანა რეგიონებში, საერთაშორისო და ადგილობრივი პუბლიკისთვის, და მედიის როლი ამ პერფორმანსში;
- ეროვნული იდენტობა და ნაციონალიზმი თანამედროვე პირობებში და მათი შინაარსის ტრანსფორმაცია მიმდინარე სოციოკულტურული ცვლილებების გავლენით; ნაციონალიზმი და რელიგია - ნაციონალიზმი, როგორც რელიგია; ნაციონალიზმის კულტურული პოლიტიკა და მედიის როლი მის გატარებაში;
- თანამედროვე ტრანსფორმაციების გავლენა გენდერის კონცეპტის კულტურულ კონოტაციებზე და მედია, როგორც ამ გავლენების მედიუმი;
- ფიზიკური და სიმბოლური საზღვრების და მათთან დაკავშირებული დისკურსის ტრანსფორმაცია თანამედროვე რეალობაში და მისი რეპრეზენტაცია მედიაში;
- ახალი იდენტობების შექმნის პროექტი თანამედროვე ტრანსნაციონალური ორგანიზაციების გზით (ევროკავშირი, ევრაზიული კავშირი, ნატო და ა.შ.) და გლობალური მედიის როლი მის განხორციელებაში;
- გეოპოლიტიკური თამაშები ევროპეიზაციის პროცესში და მათი გავლენა იდენტობის დისკურსზე ადმოსავლეთ ევროპის ქვეყნებში და მოსაზღვრე რეგიონებში;
- ეროვნული იდენტობის და კულტურის პოლიტიკის ცვლილება გლობალიზაციის პირობებში და მედიის როლი ამ ცვლილებების გატარებაში;
- კულტურული/ეროვნული იდენტობების დეტერიტორიზაცია და რეტერიტორიზაცია; ლოკალური და გლობალური - მათი ურთიერთმიმართება და გლოკალიზაციის გავლენა კულტურული იდენტობების ფორმირებაზე;
- პოსტმოდერნული იდენტობები, როგორც კულტურული ბრიკოლაჟის შედეგი; მედია, როგორც კულტურული ბრიკოლაჟის მედიუმი;
- პოსტმოდერნიზმი და ჰიპერრეალობა - მედია, როგორც ახალი სოციალური რეალობის კონსტრუირების საშუალება;
- მედია, როგორც კულტურული და სოციალური ტექსტი და მისი ახალი შინაარსები ინფორმაციულ საზოგადოებაში;
- ინფორმაციული საზოგადოების ტექნოლოგიური, ეკონომიკური, სივრცითი და კულტურული კრიტერიუმები;
- გლობალური მედიის, როგორც ტრანსკულტურული და ტრანსნაციონალური ფენომენის, როლი;
- „მასობრივი თვითკომუნიკაცია” - კომუნიკაციის ფორმების ტრანსფორმაცია ახალი მედიის გზით;
- რეკლამის სოციოკულტურული ფუნქციები; ერი, როგორც „ბრენდი” - მისი კულტურის სანახაობრივი ასპექტების რეკლამირება მედიის გზით;

- მედია, როგორც სოციალური ზემოქმედების მექანიზმი; იდეოლოგია, ცენზურა და სოციალური აქტივიზმი ტრადიციული და ახალი მედიით;
- ახალი ამბების მედია და ახალი მედია, როგორც „მალაუფლების თამაშებში“ ჩართული აგენტები და მათი გავლენა საზოგადოებრივ პროცესებზე;
- „პოლიტიკის კეთების“ ტრანსფორმაცია ახალი მედიის ეპოქაში - მედიით გაშუალებული ხილვადობა და ელექტორალური პოლიტიკური კომუნიკაცია;
- პოლიტიკის ველის და ჟურნალისტიკის ველის ურთიერთმიმართება; პოლიტოკრატია და მედიოკრატია თანამედროვე საზოგადოებებში;
- იდენტობები ვირტუალური კულტურის გზით; რეალურ და ვირტუალურ იდენტობებს შორის საზღვრების წაშლის პერსპექტივები;
- ინფორმაციულ საზოგადოებაში სოციალური მედიის ვირტუალურ სივრცეში განხორციელებული აქტივობების რეალურად ქცევის შესაძლებლობები და მათი გავლენა კულტურაზე.

ბ) პროგრამის შედეგი:

ცოდნა და გაცნობიერება:

სადოქტორო პროგრამა უზრუნველყოფს სტუდენტებს კულტურის და მედიის სოციოლოგიაში უახლეს კვლევებზე დამყარებული ცოდნით, აგრეთვე ემპირიული ინსტრუმენტებით ამ სფეროს აქტუალური თემატიკის საკვლევად. პროგრამა მაქსიმალურად წახალისებს ინტერდისციპლინურ ხედვას, მონათესავე დისციპლინების (კულტურის ფსიქოლოგია და ანთროპოლოგია, მასმედია და ჟურნალისტიკა, პოლიტიკის მეცნიერება და სხვ.) უახლესი მიღწევების ინტეგრირების საფუძველზე. დოქტორანტს შესაძლებლობა აქვს, არა მარტო წარმოდგენილი სფეროების მიღწევების ინკორპორირება მოახდინოს მის საკვლევ თემატიკაში, არამედ ამ მიღწევების ახლებური და ინოვაციური სინთეზის საფუძველზე ორიგინალური კვლევითი პროექტი დაგეგმოს. ამგვარი პროექტის განხორციელებაში კი მას, გარდა მულტიდისციპლინური ხედვისა, მულტიმეთოდური მიდგომაც ეხმარება - დოქტორანტს შეუძლია მისი საკვლევითი თემის შესასწავლად ადეკვატური მეთოდების შერჩევა-დასაბუთება, ინოვაციური გამოყენება და მათ საფუძველზე მიღებული მონაცემების სათანადო კატეგორიზაცია, ანალიზი, სინთეზი და კრიტიკული შეფასება. ამდენად, დოქტორანტს გაცნობიერებული აქვს კულტურის და მედიის ფენომენების საკვლევად ინტერდისციპლინური და მულტიმეთოდური მიდგომის სპეციფიკა და უპირატესობა ვიწრო დისციპლინურ ხედვასთან შედარებით, და უახლეს მიღწევებზე დამყარებული ცოდნითა და ემპირიული ინსტრუმენტებით აღჭურვილს, შესწევს უნარი, შესაბამის აკადემიურ დონეზე დეტალურად დაამუშავოს მისი საკვლევითი თემა და ამ სფეროში ცოდნის განახლებას შეუწყოს ხელი (რეფერირებადი პუბლიკაციისთვის აუცილებელი სტანდარტის დონეზე).

ცოდნის პრაქტიკაში გამოყენება / პრაქტიკული უნარები:

დოქტორანტის კომპეტენცია მოიცავს ინფორმაციულ საზოგადოებაში სოციოკულტურულ პროცესთა კრიტიკულ ანალიზს, მათ შესასწავლად ინოვაციური კვლევის დამოუკიდებლად დაგეგმვას, კვლევის მეთოდებისა და ანალიტიკური მიდგომების ორიგინალურ სინთეზს, მოპოვებული მონაცემების რაოდენობრივ/თვისებრივ ანალიზსა და ინტერპრეტაციას, და თეორიული იდეების ემპირიული რეალიზაციის შესაძლებლობას. დოქტორანტს შეუძლია მიღებული ცოდნის და უნარების სხვადასხვა სოციოკულტურულ გარემოში გამოყენება და მის საკვლევ სფეროში არსებული ცოდნის განახლებაში წვლილის შეტანა. მას შესწევს საველე მონაცემების ორიგინალურად გააზრების უნარი; აგრეთვე შეუძლია მიღებული დასკვნების პუბლიკაციის სახით წარდგენა, საერთაშორისო რეფერირებადი სტანდარტის შესაბამისად. ამასთან, დოქტორანტს შესწევს უნარი, დაგროვილი ექსპერტიზის საფუძველზე მოამზადოს მისი საკვლევი თემატიკის შესაბამისი სასწავლო-მეთოდური მასალები. ამდენად, მას შეუძლია კონკრეტული საგნის სილაბუსის შემუშავება, პროფესორის ასისტენტობის გაწევა და სწავლების ინტერაქტიული მეთოდების წარმატებით გამოყენება.

დასკვნის უნარი:

დოქტორანტს შეუძლია დარგის თეორიული მასალის ღრმად და შემოქმედებითად გააზრება, უახლეს მონაცემებზე დაყრდნობით ინფორმაციის ინოვაციური სინთეზი, კომპლექსური და წინააღმდეგობრივი იდეების კრიტიკული ანალიზი და შეფასება, საკუთარი დასაბუთებული პოზიციის ჩამოყალიბება და პრობლემის გადაჭრისთვის ეფექტური გადაწყვეტილების მიღება. მას შეუძლია საკვლევი საკითხის სიღრმისეული ანალიზის მიზნით მულტიდისციპლინური და მულტიმეთოდური მიდგომის გამოყენება. მას შესწევს საკვლევი ინსტრუმენტების სწორად შერჩევის უნარი, მათი შემოქმედებითად გამოყენება და მათ საფუძველზე მოპოვებული მონაცემების ორიგინალური ინტერპრეტაცია, რითიც ხელს უწყობს დარგში არსებული ცოდნის განახლებას.

კომუნიკაციის უნარი:

დოქტორანტს შესწევს აკადემიური და ფართო საზოგადოებისთვის სამეცნიერო ინფორმაციის წერიითი და ზეპირი ფორმით ეფექტური კომუნიკაციის უნარი, ქართულ და უცხო ენებზე. მას შეუძლია ახალი ცოდნის არსებულ ცოდნასთან შემოქმედებითი ინტეგრაცია და მიღებული მონაცემების წარდგენა სხვადასხვა ჟანრის აკადემიური ნაშრომის სახით (არგუმენტირებული ესე, ანალიტიკური რეფერატი, რეცენზია და სხვ.). მას შეუძლია საკუთარი არგუმენტების ნათლად ფორმულირება და დამაჯერებელი მხარდაჭერით გამყარება, აგრეთვე ოპონენტის არგუმენტების დასაბუთებულად უკუგდება. დოქტორანტს შეუძლია არა მარტო დარგში

არსებული ექსპერტიზის დაგროვება და ახალი ცოდნის თავად შექმნა, არამედ მიღებული ცოდნისა და გამოცდილების სხვებისთვის გაზიარება. მას შეუძლია გუნდური მუშაობა (კვლევით პროექტში) და ჯგუფურ დისკუსიებში მონაწილეობა, აგრეთვე მათი წარმართვა/მოდერაცია. მისი პროფესიული კომპეტენციის აუცილებელი ნაწილია რესპონდენტებთან ეთიკური და კორექტული ურთიერთობის უნარი, მათი კონფიდენციალობის დაცვა და კვლევის ეთიკის ზოგადი პრინციპების ზედმიწევნით განხორციელება. გარდა ამისა, დოქტორანტს შეუძლია მიღებული ცოდნის ადეკვატურად გადაცემა ბაკალავრიატის და მაგისტრატურის სტუდენტებისთვის.

სწავლის უნარი:

დოქტორანტს აქვს სწავლის და კვლევის პროცესის დამოუკიდებლად დაგეგმვის და წარმართვის უნარი; საკვლევი სფეროს ფარგლებში უახლეს მონაცემებზე კრიტიკული რეფლექსიის და მათ საფუძველზე ახალი იდეების გენერირების უნარი; მიღებული ცოდნის საფუძველზე თეორიული ჰიპოთეზების ფორმულირების და ემპირიული კვლევის გზით მათი შემოწმების უნარი. ამასთან, დოქტორანტს შესწევს უნარი, ისწავლოს სწავლების გზით - მას შეუძლია სოციოკულტურული პრობლემების ახლებურად გააზრება და ცოდნის განახლება არა მარტო სამეცნიერო კვლევის, არამედ სასწავლო პრაქტიკის პროცესში (პროფესორის ასისტენტობისას).

ღირებულებები:

ვინაიდან სადოქტორო პროგრამა კულტურის და მედიის სოციოლოგიის სფეროს მოიცავს, უპირველეს ყოვლისა, ის კულტურული ტოლერანტობის დამკვიდრება-განმტკიცებას და მულტიკულტურულ საზოგადოებაში მშვიდობიანი თანაცხოვრების სტრატეგიების განვითარებას ემსახურება. კულტურული ტოლერანტობის განმტკიცებასთან ერთად, პროგრამა მიზნად ისახავს რელიგიური, ეთნიკური, გენდერული და სხვა სუბკულტურული ჯგუფების მიმართ ტოლერანტობის განვითარებას. პროგრამა ორიენტირებულია ინტერკულტურული კომუნიკაციის უნარების დახვეწაზე, არსებული სფეროთი დაინტერესებულ უცხოელ კოლეგებთან პროფესიული კომუნიკაციის საფუძველზე. დოქტორანტი მკაცრად იცავს პროფესიული ეთიკის პრინციპებს, როგორცაა მკვლევრის მიუკერძოებლობა და კეთილსინდისიერება, რესპონდენტებთან ეთიკური და კორექტული ურთიერთობების კომპეტენცია, მათი კონფიდენციალობის შენარჩუნება და ა.შ. ამდენად, დოქტორანტი ხელს უწყობს პროფესიული ღირებულებების დამკვიდრებასა და განმტკიცებას. ამასთან, დოქტორანტს შესწევს სხვისი აზრის პატივისცემის და განსხვავებული აზრის მიმღებლობის უნარი, განსაკუთრებით სასწავლო პროცესის ქვედა საფეხურზე მყოფი პირების (ბაკალავრიატის და მაგისტრატურის სტუდენტების) შემთხვევაში.

გ) სწავლის შედეგების მიღწევის მეთოდები:

წიგნზე მუშაობის მეთოდი - საკვლევ სფეროში არსებული უახლესი ლიტერატურის გაცნობა-დამუშავება, შემოქმედებითად გააზრება და მის საფუძველზე საკუთარი ემპირიული კვლევისთვის თეორიული ჰიპოთეზების შემუშავება.

წერთი მუშაობის მეთოდი - კვლევის მონაცემების წარდგენა სხვადასხვა ჟანრის აკადემიური ნაშრომის სახით (არგუმენტირებული ესე, ანალიტიკური რეფერატი, რეცენზია და სხვ.); კვლევითი სემინარის და სამეცნიერო კოლოკვიუმების წერთი ფორმით წარდგენა (ზეპირ პრეზენტაციასთან ერთად).

პრაქტიკული მეთოდები - ემპირიული კვლევის დამოუკიდებლად დაგეგმვა და წარმართვა და მისთვის ადეკვატური კვლევის მეთოდების შერჩევა-გამოყენება, აგრეთვე მათი ორიგინალური სინთეზი (ინტერდისციპლინურობის და მულტიმეთოდურობის პრინციპების გათვალისწინებით).

დისკუსია-დებატები - მომიჯნავე სფეროებით დაინტერესებულ დოქტორანტებთან დისკუსიების წარმართვა; სწავლების ქვედა საფეხურზე მყოფი სტუდენტების დისკუსიებში ჩართვა და მათი მოდერაცია (პროფესორის ასისტენტობისას); კვლევის პროცესში ჯგუფური ინტერვიუს დამოუკიდებლად ჩატარება და მოდერაცია; დარგის სპეციალისტებთან დისკუსია-დებატების წარმართვა, საკუთარი არგუმენტების ნათლად ფორმულირების და დამაჯერებელი მხარდაჭერით გამყარების, აგრეთვე ოპონენტის არგუმენტების დასაბუთებულად უკუგდების საფუძველზე.

ჯგუფური მუშაობა - გუნდური მუშაობის პრაქტიკა სამეცნიერო-კვლევით პროექტებში მონაწილეობის, აგრეთვე სწავლების ქვედა საფეხურზე მყოფი სტუდენტებისთვის მცირემასშტაბური კვლევითი პროექტების დაგეგმვის და ხელმძღვანელობის გზით.

პრობლემაზე დაფუძნებული სწავლება - საკვლევი პრობლემის სწორად დასმა და მის გადასაჭრელად ადეკვატური საკვლევი ინსტრუმენტების შერჩევა; პრობლემის გადაჭრის არსებული გზების ინოვაციური ხედვით გამდიდრება.

შემთხვევის ანალიზი (Case Study) - საკვლევ საკითხთან მიმართებაში სხვა ქვეყნების და რეგიონების რეალობიდან მსგავსი შემთხვევების კომპარატიული ანალიზი, საკუთარი რეგიონის და საზოგადოების რეალობიდან მსგავსი შემთხვევების კომპარატიული ანალიზი, საკუთარი შემთხვევის ინტერპრეტაცია და კრიტიკული შეფასება ზემოთგანხილული შემთხვევების კონტექსტში.

დ) კურსდამთავრებულთა დასაქმების სფეროები:

სამთავრობო და არასამთავრობო, ადგილობრივი და საერთაშორისო ორგანიზაციები, რომლებიც ორიენტირებულია სოციოკულტურული ცვლილებების დინამიკის წვდომაზე; კულტურის და მედიის კვლევების და ზოგადად, სოციოლოგიის სასწავლო პროგრამების მქონე

უმაღლესი სასწავლებლები; სამეცნიერო/კვლევითი ცენტრები, პოლიტიკური კონსულტაციის ცენტრები, მასმედიის საშუალებები, პრესცენტრები, საზოგადოებასთან ურთიერთობის სამსახურები.

6. პროგრამაზე მიღების წინაპირობა:

სადოქტორო პროგრამაზე დაიშვებიან სოციალურ და პოლიტიკურ მეცნიერებათა ფაკულტეტის, ფსიქოლოგიისა და განათლების მეცნიერებათა ფაკულტეტის, ჰუმანიტარულ მეცნიერებათა ფაკულტეტის და ეკონომიკის ფაკულტეტის მაგისტრანტის ხარისხის მქონე პირები, რომლებიც სოციალური თეორიის და მეთოდების (რაოდენობრივი და თვისებრივი) სათანადო კომპეტენციას ფლობენ, რათა დამოუკიდებელი ემპირიული კვლევის წარმართვა და შესაბამისი სოციალური თეორიებით მისი გამყარება შეძლონ.

- სამუშაო გამოცდილება: არ არის სავალდებულო.
- აუცილებელი წინაპირობა:
 - ინგლისური ენის ცოდნა B2 დონეზე;
 - სავარაუდო სამეცნიერო ხელმძღვანელისა და პროგრამის ხელმძღვანელის თანხმობა;
 - გასაუბრების შედეგების საფუძველზე დოქტორანტურაში მიმღები კომისიის მიერ გაწეული რეკომენდაცია.

გასაუბრებაზე შეფასდება სადოქტორო კვლევითი პროექტის (პროსპექტუსი) გეგმა, რომელსაც წარმოადგენს დოქტორანტურაში ჩაბარების მსურველი (იხ. დანართი N1).

7. პროგრამის მოცულობა კრედიტებით: 180 კრედიტი, აქედან 40 კრედიტი - სასწავლო კომპონენტი და 140 კრედიტი - კვლევითი კომპონენტი.

სადოქტორო პროგრამის სასწავლო კომპონენტი (40 კრედიტი) გულისხმობს შემდეგ აქტივობებს:

სავალდებულო სასწავლო კომპონენტები - 25 კრედიტი

- სწავლების მეთოდები - 5 კრედიტი

- დოქტორანტის სემინარი - 15 კრედიტი
- პროფესორის ასისტენტობა - 5 კრედიტი

არჩევითი სასწავლო კომპონენტები - არანაკლებ 15 კრედიტისა:

- პროფესორის ასისტენტობა - 10 კრედიტი
- დოქტორანტის სემინარი - 15 კრედიტი
- სხვა სასწავლო კურსები - 5-15 კრედიტი

დოქტორანტის ინდივიდუალურ სასწავლო გეგმას, საუნივერსიტეტო სტანდარტის მიხედვით, ადგენს დოქტორანტი, სამეცნიერო ხელმძღვანელთან და სადოქტორო პროგრამის ხელმძღვანელებთან შეთანხმებით.

სადოქტორო პროგრამის კვლევითი კომპონენტი (140 კრედიტი) გულისხმობს შემდეგ აქტივობებს:

- დოქტორანტის კოლოკვიუმი 1 - 20 კრედიტი;
- დოქტორანტის კოლოკვიუმი 2 - 20 კრედიტი;
- სადისერტაციო ნაშრომის მომზადება და დაცვა - 100 კრედიტი.

დოქტორანტის კოლოკვიუმის მიზანია მისი სადისერტაციო კვლევის ცალკეული ასპექტების წარდგენა სადოქტორო პროგრამის სპეციალიზებული სექციის სხდომაზე, რაც დოქტორანტურაში სწავლის IV და V სემესტრებში ხორციელდება.

8. სამეცნიერო კვლევის მატერიალურ-ტექნიკური ბაზა:

სოციალურ და პოლიტიკურ მეცნიერებათა ფაკულტეტის მატერიალურ-ტექნიკური ბაზა, ბიბლიოთეკები და რესურს-ცენტრები.

9. ცოდნის შეფასების სისტემა:

დოქტორანტის სასწავლო კომპონენტები ფასდება 100-ქულიანი სისტემით. მინიმალურ შეფასებას წარმოადგენს 51 ქულა.

- (A) 91 -100 ფრიადი
- (B) 81 -90 ძალიან კარგი
- (C) 71 -80 კარგი
- (D) 61 -70 დამაკმაყოფილებელი
- (E) 51 - 60 საკმარისი
- (FX) 41 - 50 ვერ ჩააბარა, სტუდენტს ეძლევა საბოლოო გამოცდის ერთხელ გადაბარების უფლება
- (F) 0 – 40 ჩაიჭრა, სტუდენტმა კრედიტის მიღებისთვის თავიდან უნდა გაიაროს კურსი.

სადისერტაციო ნაშრომი ფასდება საერთო საუნივერსიტეტო სტანდარტის შესაბამისად, შემდეგი სქემის მიხედვით:

summa cum laude	ფრიადი (შესანიშნავი ნაშრომი)
magna cum laude	ძალიან კარგი (შედეგი, რომელიც წაყენებულ მოთხოვნებს ყოველმხრივ აღემატება)
cum laude	კარგი (შედეგი, რომელიც წაყენებულ მოთხოვნებს აღემატება)
bene	საშუალო (შედეგი, რომელიც წაყენებულ მოთხოვნებს ყოველმხრივ აკმაყოფილებს)
rite	დამაკმაყოფილებელი (შედეგი, რომელიც, ხარვეზების მიუხედავად, წაყენებულ მოთხოვნებს მაინც აკმაყოფილებს)
insufficienter	არადამაკმაყოფილებელი (შედეგი, რომელიც წაყენებულ მოთხოვნებს მნიშვნელოვანი ხარვეზების გამო ვერ აკმაყოფილებს)
sub omni canone	სრულიად არადამაკმაყოფილებელი (შედეგი, რომელიც წაყენებულ მოთხოვნებს სრულიად ვერ აკმაყოფილებს)

ფრიადი, ძალიან კარგი, კარგი, საშუალო და დამაკმაყოფილებელი შეფასების მიღების შემთხვევაში დოქტორანტს ენიჭება დოქტორის აკადემიური ხარისხი. არადამაკმაყოფილებელი შეფასების შემთხვევაში დოქტორანტს ენიჭება ერთი წლის განმავლობაში

გადამუშევებული სადისერტაციო ნაშრომის წარდგენის უფლება. სრულიად არადამაკმაყოფილებელი შეფასების მიღების შემთხვევაში დოქტორანტი კარგავს იმავე სადისერტაციო ნაშრომის წარდგენის უფლებას.

11. სადოქტორო პროგრამაზე სტუდენტთა მიღების რაოდენობა:

სადოქტორო პროგრამას შესაძლებლობა აქვს ყოველწლიურად მიიღოს 5 სტუდენტი.

სადოქტორო პროგრამას აქვს ანალოგიები მსოფლიოს არაერთ ცნობილ უნივერსიტეტში, მათ შორის განსაკუთრებით აღსანიშნავია მედიის, კულტურის და კომუნიკაციის სადოქტორო პროგრამა ნიუ იორკის უნივერსიტეტში, რომელიც თავისი მიდგომითა და აკადემიური ხედვით საკმაოდ ახლოსაა მოცემულ სადოქტორო პროგრამასთან: <http://steinhardt.nyu.edu/mcc/doctoral/>

12. პროგრამაში ჩართული აკადემიური პერსონალი:

ამირან ბერძენიშვილი, პროფესორი
ლია წულაძე, ასოცირებული პროფესორი
ქეთევან ხუციშვილი, ასოცირებული პროფესორი
ლალი სურმანიძე, პროფესორი

პროგრამის დამტკიცების აქტი: იხ. სხდომის ოქმი.

დანართი N1.

განაცხადის ფორმა

სადოქტორო -კვლევითი პროექტის გეგმა (პროსპექტუსი)
ივანე ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტი
სოციალურ და პოლიტიკურ მეცნიერებათა ფაკულტეტი

სახელი, გვარი:

სადოქტორო პროგრამა:

სადოქტორო კვლევითი პროექტის სათაური:

ა) საკვლევი თემა:

(განსაზღვრეთ საკვლევი თემა და დაასაბუთეთ მისი აქტუალობა).

სიტყვების მაქსიმალური რაოდენობა - 200

ბ) კვლევის მიზანი და ამოცანები, საკვლევი კითხვები, ან/და ჰიპოთეზები (საჭიროების შემთხვევაში).

სიტყვების მაქსიმალური რაოდენობა - 150

გ) კონცეპტუალური/თეორიული ჩარჩო და ლიტერატურის მიმოხილვა:

(წარმოადგინეთ ლიტერატურის მიმოხილვა, რომელიც განსაზღვრავს საკვლევი თემის შესახებ არსებულ ცოდნას და ახალი ცოდნის შექმნის საჭიროებას).

სიტყვების მაქსიმალური რაოდენობა - 500

დ) მეთოდოლოგია და კვლევის განხორციელების ეტაპები:

(აღწერეთ კვლევის მეთოდოლოგია, რომლის საშუალებით იქნება მიღწეული კვლევის მიზანი. სიტყვების მაქსიმალური რაოდენობა - 400

ხელმოწერა:

თარიღი: